

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

III. évfolyam, 7. szám

1992 JÚLIUS

19,50 Ft

FÜGGETLEN KÖZÉLETI LAP

Az időjárás kedvez a kertészkedésnek, s nem véletlen, hogy ez az időszak az uborka szezonja. Azt mondják, ilyenkor nem történik semmi. (Hiszen NYÁR VAN - mindenki igyekszik a víz mellé vagy a hegyekbe.) NYÁR VAN - s a Kedves Olvasó ha a munkát választja, ha pihenni készül ajánljuk júliusi számunkat kikapcsolódásul vagy szórakozásképpen is. De az is lapozza fel havi számunkat, akit "csak" az érdekel, hogy mi történt, történik városunkban.

Városunk
szülötte,

**Darvasi
László**

publicista,
költő -írásai
a 10. oldalon

"A boldogság
kormánypárti."

Rendszeres
állásajánlatunk
a 13. oldalon

(Nem lehetetlen!)

PANTOFKÁKAT ÜLDÖZ
A BOLDÓSÁG!

/ Cikkünk a 14. oldalon /

Pásztor Gábor a **GÉJA**-ban és az **ÁFÉSZ**-nél járt:
"Partközelen a fuldokló"...és "végrehajtották a
törvényt" cikkeink a 3. és 5. oldalon

POVLSEN ÉS HAMLET

A labdarúgók sikere megnövelte az érdeklődést Dánia iránt, pedig amúgy is érdemes odafigyelni a kis északi országra.

Vázlatok egy EB-győzelem ürügyén

A legfontosabb, amit tudni kell, hogy Dánia - egy tavalyi UNESCO-felmérés szerint a világ második legdemokratikusabb berendezkedésű állama. /Az első sincs messze tőle: Svédország./

Ami az UNESCO-felmérésben nem szerepelt: A dánok nem gazdagok, sőt - európai mércével mérve - nem is igazán "jó módúak", szóval egyáltalán nem "könnyű nekik, annyi pénzből". Ezzel szemben rendkívül célszerűen és emberközpontúan gondolkodnak, élnek.

S ha már a focival kezdtem: Nem vettem észre, hogy különösebb kultusza lenne náluk a labdarúgásnak. Na, igen: a községi - mi fogalmaink szerinti - általános iskola mellett szabvány méretű, füves focipálya, amit a szülők építettek. Am testnevelés "óra" az órarendben nincs, de a 25 tanulótszámú iskolákban "községi" magán /"alapítványi"/ középiskola-féleség tantárgyai között sem szerepel. Igaz, ez utóbbinak akkora tornaterme /?/ van, hogy a röplabdapálya keresztben van rajta.

A község - a Fyn-szigeti Tommerup - egyébként 3200 lelket számlál. Aki totózik, már találkozott Odense névvel. A második legnagyobb dán város, ott található a második legnagyobb dán sörgyár, az Albany és Andersen "mese városnegyede" is. No, alig néhány kilométer oda az említett község, melynek másik három, kisebb községgel közös saját szennyvíztisztító telepe, négy benzinkútja /ebből egy automata és mindegyik több állású mint a miklósi/, s persze - hogy akkora sportcsarnoka van, hogy a "küzdőtérre" befér - terített asztalokhoz - 6-700 ember, és még jócskán marad hely a "programhoz". Ott az "természetes". Mint ahogy természetes, hogy nincs utcai szemetes, csak üdülőhelyen. Természetes, hogy a magángazdaságokban - még a "puszta" közepén is - betonozott hígtrágya tároló van /előírás is/, hogy ne szennyezzék a környezetet. Természetes, hogy a környezet mindenütt ápolott, gondozott. /S ha valakinek nincs ideje vagy ereje levágni a fűvet vagy a sövényt, akkor a "hivatal", kérésére kiküld néhány diákot - abszolút gépesítve -, akik pillanatok alatt rendbe teszik.

Érdekes módon ebben a községben nem hiányzik senkinek a kocsmá /egyetlen "szórakozóhely" sem található ott/, a mozi vagy a kerítés. Na persze, könnyű nekik, négy falunak van egy rendőre. /Fut rá nekik többre is, csak nem kell./

Visszatérve a címhez: csak lehet valami a "demokráciában", hiszen az első ideges dán, akihez "szerencsém volt", az Povlsen

volt. Teljesen elcsodálkoztam, amikor az angolok elleni mérkőzésen "némiképp őrjöngeni" kezdett - ahogy Vitray mondta - . Tavaly egy hétig tartózkodtam kint, de "ideges, zaklatott" dánt nem láttam. Csak Dániában 2500 km-t buszoztunk, de egyetlen balesetet sem láttunk, igazt rendőrt sem. Persze, könnyű nekik:

tükörsima autópályák /sehol egy foltozóbrigád, sehol elterelés; igaz, javításnak sincs nyoma;/ könnyű nekik: majd minden lámpánál "felezöld", /autósok tudják: balra nagyívben úgy lehet kanyarodni, hogy szemből is jönnek/, sehol egy koccanás.

Mondom, másképp nézik a világot: Kicsit úgy, mint a dán válogatott: céltudatosan, eltökélten, végtelen akarással. Igaz, a svédek sem különbek. /Látszott: minden támadást úgy indítottak, hogy "ebből gölt kell rúgni". Nem úgy, mint a "mesteremberek", hogy "úgyis rúgnak egy gölt". Talán visszatér a sportba a "telkesedés"?

Kevés helyem maradt - a "pelda" pedig sok. Nem láttam "önemészti nemzetsajnálást", pedig a történelem során országuk jóval nagyobb részét veszítették el mint mi. /Az övék volt Norvégia, Svédország, de egy időben még Anglia is./ Náluk természetes, hogy a "szalagzászló" minden családi házaját zászlórúdján lobog. Természetes, hogy a történelmi emlékhelyek ragyognak, csillognak. Természetes, hogy a villanykapcsolót feléri a gyerek is /olyan

egy méter körüli magasságban található/, viszont a konnektort ki lehet kapcsolni /nem a gyereket verik el tőle/. Természetes, hogy a WC "fotocellás" /"főlöslégesen" még a víz se folyik/, s természetes, hogy a túristautak mentén - erdőben is -, közintézményekben, áruházakban ott a pelenkázóasztal. /Igaz, rettenetesen drága - még nekik is -, az alkohol és a cigaretta, a forgalmi adó negyven százalék körüli az autón, a benzin és a sör viszont magyar "árfekvésű" - forintban majd ugyanannyi/

A munkanélkülinek természetes, hogy tanul, mert szeretne elhelyezkedni, de nem kell eladnia a mitsubishijét, mert megél a segélyből. Egyébként az ország feleakkora mint a miénk és a dánoknak /kik feleannyian vannak mint mi/, keményen kell dolgozni a megélhetésért. Igaz, egy átlagmunkás fél órát dolgozik egy kiló húsért, bár a jövedelemadó átlag 50 %-os /majd mindenki ebbe a sávba tartozik./ Talán Európa legkevésbé divatosan öltözködő emberei a dánok. Nagyon egyszerűek, "sallangmentesek" - mint a dán labdarúgó válogatott játéka. A fiatalok talán túl komolyak a mieinkhez képest. /Viszont tudnak győzni./ Európát nekünk arrafelé kellene keresni.

Kakuk Imre

Andersen "megépített meséi" Odenseben.

Elsőként túl a Szövetkezeti Törvényen

Tisztségviselőket választottak az ÁFÉSZ-küldöttek

1992. június 20-án, alig három hónap elteltével másodjára hívta össze az ÁFÉSZ igazgatósága a szövetkezet küldöttgyűlését. Első alkalommal - márc. 28-án - a szövetkezeti vagyon sorsáról döntöttek a küldöttek, mikor egyhangúlag elfogadták az eléjük terjesztett vagyonnevesítési elveket. 4788 tag vált tulajdonossá, akik között a 101.603.500 Ft értékű üzletrész a következő arányban került felosztásra:

655 fő	10.000 Ft alatti üzletrészben
2079 fő	10.000-20.000 Ft közötti
1878 fő	20.000-50.000 Ft közötti
112 fő	50.000-100.000 Ft közötti
14 fő	100.000-500.000 Ft közötti

üzletrészben részesült.

Mivel az új tulajdonosok közül kiválási szándékot egyetlen településen sem jeleztek, s így a Törökszentmiklós és Vidéke ÁFÉSZ változatlan szervezeti keretek között működhet tovább, a szövetkezeti törvény teljes végrehajtásának utolsó feladata várattott már csak magára. Ennek teljesítésére került sor jún. 20-án, amikor a küldötteknek a szövetkezet működésének, a szövetkezeti önkormányzat érvényesítésének legfőbb okmányáról, az Alapszabályról kellett döntenüik, s a törvény értelmében tisztségviselőket kellett választaniuk.

Gazdag Sándor a MESZÖV elnöke jogszabályt értelmez

A napirendnek megfelelően először az Alapszabály megvitatására és megszavazására került sor. A résztvevőknek időben eljuttatott tervezetet az Igazgatóság és a Felügyelő Bizottság együttes ülésen dolgozta ki. Abból kiindulva, hogy olyan, nem új szövetkezetről lévén szó, amely hagyományait és eredményeit nyugodtan vállalhatja, nem új, hanem a régi szabályzat körülményeknek megfelelően módosított és egységes szervezetbe foglalt előterjesztésre került sor. A leglényegesebb változtatások az alaprészejeg 3000 Ft értékűre emelésére, a tagsági viszony törlesztési útján megszüntetésére, s az Igazgatóság 11-ről 9 főre, valamint a Felügyelő Bizottság 7-ről 5 főre való csökkentésére vonatkoztak.

Néhány apró módosító javaslattól eltekintve egyetlen területen adódtak komolyabb nézeteltérések a küldöttek között. A vita az Igazgatóság összetételére vonatkozó szabályozók Alapszabályba kerülése körül folyt, néhányan a területi elv érvényesülését óhajtották rögzíteni. többen pedig a vezetőség-

Módosító indítványt fogadnak el a küldöttek

gen belüli ÁFÉSZ-alkalmazottak és a nem alkalmazott tagok arányán polemizáltak. Az érvek és ellenérvek elhangzása során egy, mindenki által elfogadott elv fogalmazódott meg: igazgatósági tag csak ÁFÉSZ-tag lehessen, s a tisztségviselők megválasztásakor elsősorban szakmai szempontok legyenek a mérvadóak. Ezt a határozatot elfogadva s a módosításokat figyelembe véve a vita lezárása után a küldöttek egyhangúlag megszavazták az új Alapszabályt.

Ezt követően került sor az új tisztségviselők megválasztására. A márc. 28-án megválasztott Jelölő Bizottság elnöke beszámolt a bizottság munkájáról, kitért a tagsággal való beszélgetésekkor elhangzó figyelmet érdemlő véleményekre, ismertetve azokat a szempontokat, melyeket munkájuk végzése során szem előtt tartottak. Mint kiderült, valóban nincs szükség az Igazgatóság és Felügyelő Bizottság összetételére vonatkozó adminisztratív szabályozókra, mert a tagság véleménye kialakításakor mind a területi elveket, mind a szakmai szempontokat figyelembe vette.

A Jelölő Bizottság által előterjesztett javaslat értelmében többes jelölésre került sor, mert a listán a kilenc igazgatósági tisztségre tizenegy, az öt FB-i tisztségre hat jelölt nem szerepelt. A fenti arány a nyílt szavazás során módosult, a végleges jelölő listára tíz, ill. hat név került.

Hosszadalmas procedúra, a titkos szavazás vette kezdetét, melynek eredményét a voksolás lezárulta után a Szavazatszedő Bizottság elnöke ismertette. A küldöttek véleménye azt tükrözte, hogy elégedettek az eddigi Igazgatóság munkájával, hiszen hatan közülük továbbra is bizalmat kaptak, új megbízottként hárman csatlakoztak melléjük. *A most 6 évre szóló mandátumot a következők szerezték meg: Mász Imre, Karancsi Lajos, Sziráki Imre, Serfőző István, Murányi Zsigmondné, Dr. Slezák Sándor, Kelemen Miklósné, Trečskó Mihály, Bársony Menyhérmé. A szövetkezet elnökéül és elnökhelyetteséül egyaránt 97 %-os aránnyal az elkövetkező időszakra is Mász Imrét és Sziráki Imrét választották meg a küldöttek.*

Záróaktusként az új tisztségviselők nevében Mász Imre elnök köszönte meg a kapott bizalmat, reményeit kifejezve, hogy az eddig is eredményesen gazdálkodó Törökszentmiklós és Vidéke ÁFÉSZ a továbbiakban is sikeresen folytatja működését.

SIKERES CSAPATMUNKA VOLT!

Június 11-én vidám gyerekzsivaj verte fel a Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat kultúrtermét. A Petőfi Sándor Általános Iskola rendezte meg szokásos évvégi előadását.

Az idén azonban eltértek a hagyományoktól. Most a legkisebbek is szóhoz jutottak - és nem is akármilyenhez! Angol nyelven adták elő "A GOMBÁK KIRÁLYA" című mesejátékot. Hogy mi is megértsük, egy kislány tolmácsolt tiúndérien minden mondatot. Nagyszerűen játszották végig a királyválasztást. Bátrak, ügyesek voltak. Mesterük: Rigóné Mák Éva minden elismerést megérdemel. Nem angol tagozatos első osztályosok, csak angol nyelvet is tanulnak. Szókincsüket naponta gyarapítják a régi felújítása mellett, egy-egy fél órában. Egyébként a nyelvi-irodalmi-kommunikációs program /Zsolnay módszer/ szerint haladnak.

Tőlük a legnagyobbak vették át a "világot jelentő deszkák"-at. Harmadik éve már, hogy a nyolcadik osztályosok búcsúelőadást rendeznek. Legelőször Shakespeare: Romeo és Julia című darabja került bemutatásra, tavaly a Kényeskedők, Moliere-től, most pedig Szigligeti Ede LILJOMFI-jának tapsolhatunk. Nem lehet megmondani, kik élveztek jobban az előadást: a szövegüket szépen mondó, jó humorú nagylányok és fiúk, akik tizennégyévesen remekül beleléptek magukat felnőtt szerepükbe, vagy a zsúfolt nézőtér lelkes közönsége. Csak az tudja, mit jelent egy ilyen előadást megrendezni és betanítani, aki

már maga is megpróbálta. Mindhárom évben más-más nevelő vállalta, az idén Kovács Györgynét illeti az elismerés. A szervezőmunkába a többi nevelő és a technikai dolgozók is besegítettek, így az övék is az érdem.

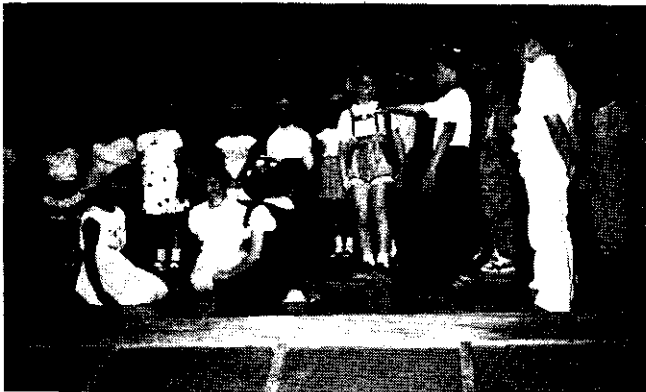
Nagy Kálmánné igazgató nagyon köszöni a Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalatnak a termet, az összes többi helyiségeket és a próbák lehetővé tételét másfél hónapon keresztül. Enélkül nem sikerülhetett volna így ez az előadás.

Most pedig essék néhány szó az anyagiakról! A diákönkormányzat és a nevelők részéről felvetődött, hogy majd a későbbiek során az iskola egy alapítványt hozna létre. Ennek pontos kidolgozását a nevelőtestületben közösen tervezik a jövő tanévben, és a tanórán kívüli feladatokat fogja szolgálni. Segítségével a tehetséggondozás érdekében jobban lehetne ösztönözni a tanulókat. Pl.: Versenyek díjazása, jutalom-tábor, kirándulás stb. Ehhez kérik majd az iskolában tanuló gyermekek szüleinek támogatását.

A következő tanév különböző vetélkedőikhez, táborozásához a szülők most is hozzájárultak egyszeri, önkéntes adományukkal. Ennek az összegnek felhasználásáról a diákönkormányzat fog dönteni az új tanév kezdetén.

Egyelőre azonban itt a nyár! Hozzon mindenkinek jó pihenést a fáradságos munka után!

Hajnai Józsefné

A Gombák királya című előadás: a Petőfi Sándor Általános Iskola első osztályosai

/Foto: Sarkadi/

Jelenet a Liliomfi előadásából

Nyugdíjas búcsúztató helyszíne volt a Kossuth Úti Óvoda június 8-án. Szabó Ferencné vezető óvónőtől, Agócs Józsefné, Dancza Mihályné, Csörtos Istvánné óvónőktől és Polgár Andrásné dajka nénitől köszöntek el munkatársaik. Az ünnepségen jelen volt Szegő János polgármester, aki megköszönte városunk gyermekeiért végzett több évtizedes, lelkiismeretes munkájukat.

Megérdemelt nyugdíjas éveikhez jó egészséget, hosszú életet kívánunk.

A volt munkatársak nevében: Pusztai Lajosné óvónő

EGY JÓ ÖTLETRŐL!

Kis hazánknak 14 olyan települése van, amelyik Szent Miklós püspök nevét viseli. Közül csak egyik, de kezdeményezése által valószínű híressé váló: ÖRSZENTMIKLÓS. A térképen ne keressük, mert községüket összevonták valaha Vácbotyánnal, így ma Örbottyán néven szerepelnek. Évek óta harcolnak önállóságukért - egyelőre eredménytelenül!

Az ő ötletük volt, hogy a "Szentmiklósok" ismerkedjenek össze. Pártoktól független baráti és együttműködési szövetséget szeretnének kötni velük. Lelkesednek minden olyan cselekedetért, ami hasznos az emberiségnek, hazánknak. Hát kell ennél szebb feladat?

Látogatást tettek 1991. XII. 1-jén Szigetszentmiklóson, 1992. III. 29-én Kunszentmiklóson, június 21-én estére pedig hozzánk jelentkeztek be.

A Művelődési Házban a római katolikus egyházközség vendégszerető asszonyainak jóvoltából terített asztallal várta őket hűségesen vagy 25 érdeklődő, de autóbuszuk nem érkezett meg. Így eltolódott a találkozó egy későbbi időpontra.

Hajnai Józsefné

PAATKÖZELBEN A FULDOKLÓ?

ELKERÜLTE A FELSZÁMOLÁST A GÉJA

Csúnya híreket hallani mostanában a negyven éves múltra visszatekintő, többnyire sikeresen gazdálkodó Gépgyártó- és Javító Ipari Szövetkezetről. A fáma szerint egyetlen darab terméküket nem tudnak eladni, több mint 300 munkásából már csak mutatóban maradt. Egyesek csődbejelentést emlegetnek, mások arra esküsznek, hogy már megindult ellene a felszámolási eljárás. A tisztánlátás érdekében felkerestük Papp Mihályt, a tavaly megválasztott elnököt: - I g az a k híre k, s ha igen, hogyan j u h a t o t t a z é v t i z e d e k e n k e r e s z t ü l s t a b i l c é g i d ő d i g ?

SOKKAL ELŐBB KELLETT VOLNA LÉPNI

- Talán kezdjük inkább a kérdés második részével. A GÉJA 1951-ben alakult vas- és faipari szövetkezetként, az idők folyamán többször változtatott tevékenységén, és mindig olyan munkát folytatott, amely nyereséget hozott. Különösen a 70-es évektől futott fel, amikor nagyon nagy lett az érdeklődés az építőipari gépek iránt. A betonkeverő lett a fő termékünk, öt-hat típusunk rendkívül népszerű volt, de a betonacélvágó gépeink is keresettek voltak. Később bővült a kör a mezőgazdasági kisgépekkel. Tíz éve még kandallókat is kezdtünk gyártani, kiegészítő tevékenységként.

Nagyon jól ment az üzlet egészen a 80-as évek végéig, egészen addig, amíg be nem következett a mindenki által ismert politikai és gazdasági fordulat, amely gyökeres változást hozott a szövetkezet életében. Összeomlott a szocialista piac, az ismert gazdasági hanyatlás miatt visszaesett az országban az építkezés, jött a mezőgazdaság válsága. A keresleti piac szinte egyik pillanatról a másikra kínálativá alakul, s a GÉJA profiljában éppen a legnegatívabban érintett termékek szerepeltek. Építőipari és mezőgazdasági kisgépeink keresletében olyan zuhanás következett be, hogy 1991-ben - amikor idekerültem - szinte már nem is termeltünk, hiszen nem tudtunk értékesíteni. Rendkívül nehéz helyzetbe került a cég.

- Nem lehetett volna egy idejébeni profilváltással megelőzni a bajt? Akkor, amikor még jól ment a bolt?

- Lehetett volna, csak oda kellett volna figyelni, fel kellett volna idejében ismerni a veszélyt. Meg kellett volna látni, hogy a létszámstruktúra nem változik arányosan a kereslettel, hogy a kiadások és bevételek aránya is negatívan eltorzult, hogy piaci csatornáink bedugultak. Sajnos a figyelem nem erre irányult. Inkább a minden eszközzel való nyereségprodukálásra, még ha látszatnyereség is az. De erről bővebben nem szívesen beszélnék. Már két-három évvel ezelőtt lépni kellett volna, s akkor sikerül elkerülni a bajt.

SPÓROLNI, TERMÉKET VÁLTANI, PIACOT KERESNI

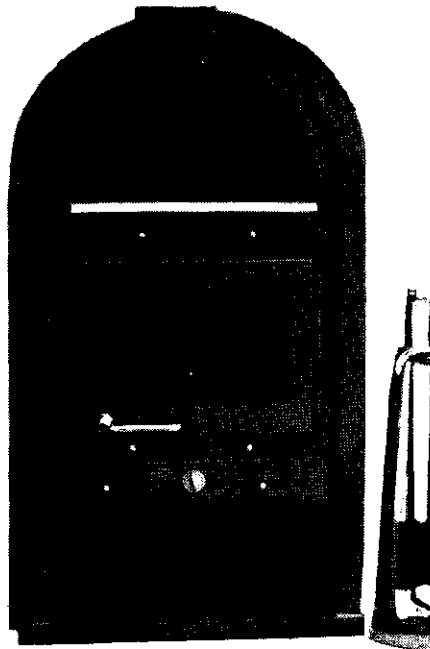
- Milyen tényleges állapotokat örökölt, s mit lehetett tenni az adott helyzetben?

- Amikor az előző elnök 91. febr. végi sajnálatos halála után ide kerültem, először is tájékozódnom kellett, fel kellett mérnem az állapotokat, s ez viszonylag elég hosszú időt vett igénybe. Az hamar kiderült, hogy nagy késésben és még nagyobb bajban vagyunk. Kk kb. 22 milliós eladatlan termékünk volt raktáron, s nagyjából ugyanennyi értékű félkészárunk volt. Negyvenmilliós eladatlan termék, amikor a GÉJA éves forgalma százmillióra tervezett. Először is a kiadásainkat kellett drasztikusan csökkenteni. Bezártuk és eladásra kínáltuk a veszteséges öntödét, eladtuk a Bocskai úti telepiünket, bezártuk a 600 m²-es éttermet, ahol utóbb már csak 16-18-an ebédeltek, s azt is eladásra kínáljuk. Túladtunk felesleges gépjárműveinken is.

Természetesen mindez létszámleépítéssel járt együtt. A fénykorban 300 dolgozónk volt, ezt az előző vezetés 180-ra csökkentette, jelenleg 120-an dolgoznak itt. Igyekeztünk humánusan eljáráni, de mindenképpen fájó dolog volt az embereket elküldeni. A kiadásokat drasztikusan csökkentettük tehát, de ez csak csepp volt a tengerben. Egyértelmű volt, hogy a pénzügyi egyensúlyt csak akkor tudjuk helyreállítani: ha eladható terméket gyártunk, s raktári készletünkön valahogy túladunk. Ez utóbbi már részben sikerült is, mert a negyvenmilliósból már csak 8-10 milliós árunk van raktáron.

- Sikerült-e keresletképes terméket kitalálni?

- Nagyon nehezen, de igen. Tudtuk, hogy eddigi menő termékeinkkel nem nagyon érdemes próbálkozni, s azt is, hogy gyökeres profilváltásra sincs lehetőségünk. Viszont az eddig fontossági sorrendben sokadrangúnak tartott kandallónkról kiderült, hogy mind műszaki-technikai paraméterei, mind kivitelezési módja megfelel az igényeknek, s ráadásul az árfekvése is olyan, hogy nyugaton haszonnal tudnánk eladni. Ezen a téren kezdtünk tehát piacutatásba. Rengeteget mentünk, keres-

A kandalló már vevőre talált

geltünk, s végül sikerült vevőt találnunk. Egy német nagykereskedő jelentkezett - vagyis inkább mi találtuk -, de természetesen igényei voltak. A kandallót a német szabványoknak megfelelően kellett minősíttetnünk, ami két típus esetében már sikerült, ezeket be is jegyeztettük. Másik kettőnek jelenleg folyik a minősítése. Ezeket a feltételeket teljesítve sikerült egy egymillió márkás szerződést kötni a német partnerrel, rendelkezünk már szállítási ütemtervvel is, amelyet decemberig kell teljesíteni. A szerződés birtokában nagyon bízunk benne, hogy kijutunk a kátyúból.

A HÍR IGAZ, FELSZÁMOLÁS MÉGSEM LESZ

- Ezek szerint légből kapottak a csődbejelentésről, felszámolásról szállongó hírek?

- Igen is és nem is. Tipikusan a nem zörög a haraszt esetéről van szó. A következők történetek ugyanis. Nekünk amellet, hogy rengeteg időt és energiát fordítottunk a piakeresésre, a kandalló minősítésére, nap mint nap meg kellett küzdenünk anyagi gondjainkkal. Elő kellett teremtenünk a pénzt a bérkifizetésre, a táppénzre, a villanyszámlára, stb., s a legjobban fenyegetőző szállítóinkat is ki kellett anyagilag elégítenünk valahogyan. Ez szinte megoldhatatlan problémát jelentett, s ezért hogy lélegzethez jussunk, csődbejelentésre készültünk.

Eközben számunkra teljesen meglepetésszerűen az APEH kezdeményezte ellenünk a felszámolási eljárást. Igaz ugyan, hogy egy novemberi pénzforgalmi ellenőrzést követően megállapította a hátralékunkat, s felszólított, hogy egy hónapon belül nyilatkozzunk adósságaink sorsáról, de mi meg is válaszoltuk, hogyan képzeljük tartozásaink visszafizetését. Ennek ellenére jelentette be a felszámolást, amit mi megfellebeztünk. Sokáig az exlex állapotban voltunk, mert az APEH az eljárást ugyan nem kezdte el, de bejelentette, így viszont mi nem tudunk csődöt jelenteni. Viszont megkerestük legnagyobb hitelezőinket, akiket kértünk, hogy ütemezzék át adósságainkat, s készültünk azok rendezésére. Mivel a felszámolás sem a hitelezőnek, sem az adósnak nem jó, úgy tűnik, az APEH is meggondolta magát, mert éppen most érkezett az értesítés, hogy nem zárkózik el az egyezségkötéstől, s nem ragaszkodik a felszámolás végrehajtásához. A hírek tehát igazak voltak, de úgy tűnik, nem lesz sem csődbejelentés, sem felszámolás.

AZ ALAGÚTBÓL MÁR KIJUTOTTUNK

- Ez azt jelenti, hogy most már egyenesbe kerül a GÉJA? Elmarad a felszámolás, egymillió márkás szerződése van ...

- Egyenesbe még nem jövünk. De az exportszerződés birtokában bankunk remélhetőleg támogatja hitelkérelmünket, s eddig hitelezőinkkel meg tudtunk állapodni, hogy év végéig haladékot kapunk. Az egymillió márkás szerződés pénzügyileg olyan helyzetbe hoz minket, hogy további készleteladások mellett megszüntethetjük adósságainkat, s pénzügyileg viszonylag rendezett állapotba kerülünk. Az is táplálja reményeinket, hogy a bankkamatok csökkenni fognak, ami tovább

A grillsütőt a BNV-n mutatják majd be

csökkenti terheinket. A német partnerrel kötött öt éves szerződés biztonságot ad, s lehetőséget, hogy nyugodtabban dolgozhassunk egy újabb piacképes terméken, ami már meg is van egy kerti grillsütő képében, s amihez további nagy reményeket fűzünk. Mennysországra ugyan még nem jutottunk, de az alagútból talán már kint vagyunk.

Sok sikert kívánva köszönöm a beszélgetést.

PÁSZTOR

ÜNNEP ELŐTT A HÉTKÖZNAPOKRÓL

Beszélgetés Tótok Sándorral, Tiszapüspöki polgármesterével

Az alábbi sorok írásakor ünneplésre készül Tiszapüspöki. Nagyszabású, több ezer vendéget váró eseménysorozatra kerül sor, amely valószínűleg maradandó emlék marad úgy a rendezők, mint az odalátogató érdeklődők számára. Ünnepe azonban ritkán van, s ha vége van, ismét jönnek a hétköznapok gondjai, problémái, amelyek között esetenként öröm is akad. Így van ez ezen a természeti szépségekkel megáldott kettős arcú településen is, ahol az önkormányzatnak a községgel kapcsolatos feladatok ellátása mellett gondoskodnia kell a hozzátartozó üdülőtellepről is. - Szaporodtak, vagy enyhültek a gondok az évek folyamán, öröm vagy bánat eza kettőség? - kerestük Tótok Sándort, a község polgármesterét.

- Polgármester úr! Évekkel ezelőtt felmerült a gondolat, hogy jó lenne, ha az üdülőttelep közigazgatásilag önálló lenne, de legalább valami önkormányzatszerűséggel rendelkezne, mivel így fejlődési lehetőségei növekednének. Megvalósult-e ebből valami?

- Sajnos az üdülőttelep önszerveződésében semmit sem jutottunk előre. Jogiilag önkormányzatról szó sem lehet, hiszen akkor állandó bejelentett lakások

lennének szükségesek, márpedig ilyenek nincsenek. Más lehetőség volna, de hiába javasolta a község önkormányzata legutóbb tavaly is az idegenforgalmi adók kapcsán a tulajdonosoknak, hogy hozzanak létre legalább egy egyesület formát vagy egy alapítványt, ilyen hajlam a többség részéről nem mutatkozott. Pedig azt is feljánlottuk, hogy lemondanánk minden bevételi forrásunkról ennek az önkormányzathoz hasonló egyesületnek a javára, amely így saját pénzével gazdálkodhatna, gondoskodhatna az üdülőttelep fenntartásáról,

nagyon eltérőek a vélemények a birtokosok között, kicsi az egymás iránti tolerancia, elég nagy a befeléfordultság. Ezért továbbra sem látom lehetőségét, hogy az egész területet átfogó szervezet jöjjön létre, amely legitímen képviselné a 140 körüli tulajdonost, vagy amelyet a tulajdonosok elfogadnának. Így közigazgatásilag minden örömmel és nyugalommal továbbra is hozzánk tartozik az üdülőttelep.

- Van-e ebből a községnek haszna, előnye, esetleg inkább hátrányos számára?

- El kell választani a dolog anyagi vonatkozású részeit a többitől. Anyagilag a falunak szikra haszna nincs, talán inkább hátránya. 200-250.000 Ft körüli idegenforgalmi bevételünk van a tulajdonosoktól évente, amit teljes egészében a telepre fordítunk. Talán egy kicsit többet is. Mi biztosítjuk a vizet, az energiát, a közvilágítást, a szemétszállítást, a szünyogirtást, s ezek a fenti összeget fel is emésztik.

A Miklós Táncegyüttes a színpadon

fejlesztéséről. Igaz, ehhez időt és energiát kellene áldozniuk, s főként meg kellene találniuk a közös hangot. De

Inkább a község jövője, népességmegtartása szempontjából előnyös a házaság. Nem mindegy, hogy egy települést a környéken ismernek vagy sem, ezt pedig országos viszonylatban is ismerik. Ide évente több tízezer jönne, akik viszik az üdülőtelep s mellé a falu híreit, kedvező benyomásait. Ezért van, hogy szívesen jönnek ide lakni Törökszentmiklósról, Szolnokról de még távolabbról is. Szívesebben maradnak helyben a fiatalok is. Míg más hasonló településeken rohamos a népességsökkenés, itt az utóbbi időben pozitív ez a tendencia. Az sem mellékes, hogy a helybéli lakosságnak is szórakozási, kikapcsolódási lehetőséget nyújt ez a kis üdülőfalu. A fentiekért vállaljuk a pénzügyi lehetőségek szűkülése ellenére is, hogy legalább a korábbi szinten fenntartsuk a területet.

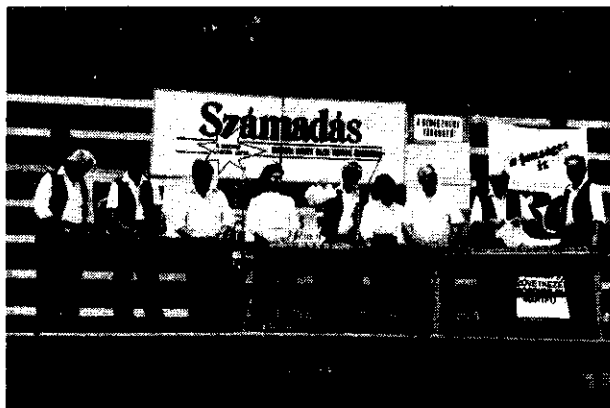

Érdeemes egy kicsit a napba nézni

- A szűkös anyagi helyzet ellenére tud-e valamit tenni az önkormányzat az üdülőfalu fejlődése érdekében?

- A kedvező anyagi helyzet ellenében vállaltuk, hogy nem vetünk ki a vállalkozókra adót, tervezzük a gátúrház megvételét, amelyben egy környezetvédelmi, biológiai oktatási bázist szeretnénk létrehozni. Elkészítették egy üdülőfalu terveit a mentett területre a község alatt, pályáztunk vele az EUROTERN-nél, amely egy falusi turizmust segítő, támogató nemzetközi szervezet. Nem nyertünk ugyan a pályázaton, de az is valami, hogy sikerült a tervet megismertetni. Próbálunk idecsalogatni külföldi tőkét is, érdeklődők is akadnak, de sajnos az infrastruktúra hiánya - elsősorban a telefoné - miatt sorban visszakoznak. Ment el innen már úgy külföldi vállalkozó, hogy amikor innen, Püspöki-ből crossbaron keresztül felhívjuk, azonnal jön és hozza a pénzét is. Ezért társultunk a KÖRÖS COM társaságba is, hátha a telefongond megszűnne. Elkészítettük a gázellátás tanulmányi tervét is, hogy bármikor, amikor lehetőség adódik, csak elő kell jenni. Tízmilliót fordítottunk útépitésre, már-már igé-

nyes idegenforgalmi körülményeknek megfelelő útviszonyaink vannak.

Citerások "húzzák" a talpalávalót

- Javult-e az utóbbi években az üdülőtelep szolgáltatása?

- Sokat. 1986-ban az ÁFÉSZ az akkori tanács támogatásával több mint 100 m²-rel bővítette az ABC eladóterületét, kialakított egy presszósarkot is. Új vállalkozó működik a Horgásztanyán, aki növelte a kínálatot és egyre többen működnek a szabadstrandterületén. Az idén 15 egység bérelt helyet, az égvilágon mindent meg lehet kapni tőlük. Megítélésünk

szerint viszonylag kultúrált körülmények között, hasonló helyekhez képest szolid árakkal dolgoznak. Persze ehhez hozzájárul az is, hogy mi sem sarcoljuk meg a vendéglátósokat, mértéktartó közterület-foglalási díjat kérünk tőlük. A község is besegít az üdülőtelep jó ellátásába. Három magán élelmiszerbolt is nyílt az utóbbi időben, ezek szombat, vasárnap is nyitva vannak, s árulják a tejet és kenyeret. Főtt ételt is fogyaszthat akinek erre igénye van. A Horgásztanya éttermében a korábbinál jobb a választék, a községben pedig az étterem melegkonyhakapacitása a jelenlegi igények többszörösének felel meg.

Biztosítjuk a hulladék összegyűjtését, elszállítását is, ami korábban vitára adott okot. A szemétygyűjtéshez embert biztosítunk, a Városüzemeltetési Centrum pedig hetente elszállítja a konténereket.

- Az idén már nagyon sokan panaszkodtak a szünyogok miatt, hogy felhőkben rajzanak, megkecsérik a pihenni, nyaralni vágyók életét.

- Sajnos ez nagyon is valós panasz. Az az igazság, hogy erre a meleg májusra nem számítottunk, mint ahogy arra sem, hogy a Tisza szokásával ellentétesen májusban nem árad meg. Így korábban kijöhettek az üdülők, s valóban szinte megették őket a szünyogok. Sajnos irtásra csak május végén tudtunk szerződést kötni, a vállalkozó engedélyezési eljárása is csúszott, ezért csak most, jún. 24-25-én tudunk először repülőgépes permetezést végeztetni. Öt alkalomra kötöttünk szerződést, de ha muszáj; többre is sor kerül. Nagyon remélem, kevesebb lesz a panaszos.

A földet érés pillanatai

Befejezésül mondjon néhány szót a juniálisról! Mi adta az ötletet, hogyan sikerült ilyen nagyszabásúvá tenni, van-e mögötte "hátsó gondolat"?

- Benedek Fülöpnek, az MDÉSZ megyei titkárának ötlete volt, aki először csak egy repülősnagra gondolt. Aztán segítségünkre sietett a Számadás c. gazdálap, jelentkeztek a támogatók, szponzorok, s végül egy egész napos változatos programmal várjuk az érdeklődőket. Nem titkoljuk, hogy szeretnénk a juniális hagyományát tenni, egyrészt hogy tartalmas szórakozást nyújtsunk az embereknek, másrészt hátha ez is növelné Tiszapüspöki idegenforgalmi vonzerejét. Talán ez is egy lépcsőfok lesz a felfelé haladásban.

PÁSZTOR

NEGYVENHÁROM ÉV - AZ ESKÜHÖZ HÍVEN!

Dr. Vaday Sándort, városunk köztisztviselőjében álló 82 éves orvosát otthonában kerestem fel. A kedves fogadtatás után szívesen beszélt életéről, emlékeiről. Az idősek jól tudják, hogy dédapja és nagyapja református lelkész volt. Édesapja jegyző

egy nagyon kritikus időszakban: 1919-ben. A lakosság elfogadta úgy a Tanácsköztársaság ideje alatt, mint utána is. Nagyapja alapította az Önkéntes Tűzoltótestületet 1876-ban. Félte őriz róla egy cikket az 1922-ben megjelent városi újságban. Ezzel kapcsolatban a mai napig is fájlalja, hogy a százéves évforduló megünneplésekor őt nem hívták meg a szervezők.

Indulására így emlékezik:

- "Orvosi pályámat a visszacsatolt Kárpátalján, majd Erdélyben kezdtem. Szatmárnémetiben jelen voltam Horthy Miklós bevonulásán, akit a lakosság örömmel fogadott. Ezután jött a frontszolgálat: hadapród őrmesterként a 24-es gyalogezred orvosa lettem 1943-45-ig. Végigvonultam a Felvidékre, majd 1945. május 10-én Brnóban fogságba estem. Jól védelmeztek az égiek: négy hónap után - gyalog - hazaérkezhettem. /Itt megáll a szó, a gondolatai messze száll ... Hányan jutott Sibériára! Hányan nem kerültek haza, még súlyos szenvedések árán sem ...! Aztán folytatja az emlékezések sorát:

1945. október 1-jétől 1957-ig tisztiorvos voltam. Sikerült megszerveznem az egészségügyet az újjáépítés idején. Létrejött a tüdőgondozó, a bőr- és nemibeteg gondozó, a szülőotthon, az anya- és csecsemővédelem. Egykori munkatársam: Szabó Etelka ekkor lett az ország első Kossuth-díjas védőnője.

Ezután a körzeti orvosok fáradtságos beosztásában tettem eleget hivatásomnak 23 éven keresztül, ezen belül voltam üzemi és külterületi orvos is. Tíz évvel dolgoztam túl a nyugdíjkorhatárt, hetvenévesen mentem nyugdíjba 1981. január 1-jén, - azóta bő-

ven jut időm, hogy hódoljak kedvenc hobbymnak, a bélyegyűjtésnek - fejezi be rövidre szabott, tömör elbeszélését.

Több mint negyvenhárom év kemény szolgálat - ebből harmincöt a szülővárosában - mindvégig híven az orvosi eskükhöz - bizony nem csekélység! És mindezt olyan szerényen, természetesen mondja el, ahogyan tette is munkáját mindvégig.

Még megemlíti egy izgalmas epizódot, ami könnyen tragédiává válhatott volna: 1956-ban tagja volt a Forradalmi Tanácsnak és egy egész teherautónyi gyógyszerrel és kötszert küldött Budapestre, a megsebesült magyaroknak, attól függetlenül melyik oldalon álltak.

- Hogyan látja doktor úr az átalakuló egészségügyet?

- Figyelemmel kísérem és jónak tartom a bevezetésre kerülő háziorvosi rendszert. Ez megszünteti a hálapénzt, amit én mindig megalázónak tartottam.

- Mi a véleménye a városunkban történt változásokról?

- Nagy tisztelője vagyok a polgármesternek és örülök, hogy az önkormányzat visszaadta a református egyháznak régi iskoláját. A Művelődési Központ igazgatója is dicséretet érdemel a sokféle rendezvényéért.

- Van-e valamilyen javaslata a jövőre nézve?

- Szeretném, ha a Kutas Bálint utca Kálmán János nevét venné fel és folytatódna az utcanevek cseréje, felhasználva az '56-os hősök nevét is!

Nem rejti véka alá véleményét a Törökszentmiklós és Vidéke újsággal kapcsolatban sem. Sajnos nem vásárolja és nem olvassa! Felháborodásának oka az Sz. T. által írt vallásellenes olvasói levél közlése volt, az 1991/7. számban. Ez éppen akkor történt, amikor az ország a pápalátogatásra készül.

- Köszönöm, hogy ennek ellenére vállalta a beszélgetést! Szeretnék, ha véleménye megváltozna és kedvére valót is találna lapunkban! Búcsúzóul még sok-sok szép nyugdíjas-évet kívánok Doktor Úrnak mindannyiunk nevében, akiknek oly sokszor adta vissza egészségünket a hosszú szolgálat alatt!

Hajnal Józsefné

A Református Ének-Zene Tagozatos Általános Iskola június 14-én tartotta tanévzáró istentiszteletét, amit a Kossuth Rádió is közvetített. Képünk egy ünnepélyes pillanatot örökített meg.

Szabó József lelkész a jándékot ad át az iskola legjobb tanulóinak

Gondolatok az irodalomtörténeti vita kapcsán

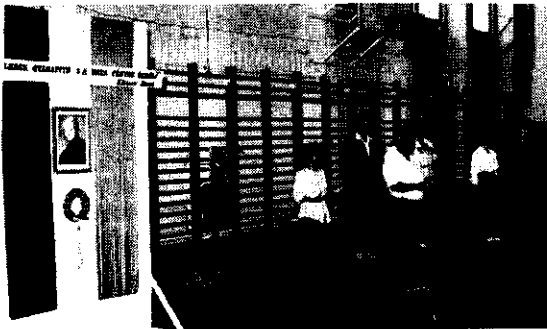
Ültem csendesen a gyönyörű házasságkötő teremben a könyhét megnyitóján. A sokatígérő rendezvényen minden percben mondtak valami igazat, röpködtek a teljesen idegen nevek, hol, kit, ki nem engedett szóhoz jutni, kinek a könyvei heverték kiadatlanul a raktárban. Halandó magyartanárré létemre nem szégyellem most leírni, tájékozatlanságom mármár égbekiáltó. Hogy fogok én odaállni a gyerekek elé? Míújat tudok nekik mondani a magyar irodalomról? Ültem magamba roskadva. Óvatosan, hogy zavaromat fel ne fedezzék, körülnéztem a teremben. Vaion mit élnek át társaim? Megdöbbenéssel vettem észre, hogy a fél kezemen meg tudtam számolni a magyartanárokat. Zavartságom enyhült, vannak néhányan, akikben már az igény is kialudt, ide sem jöttek. Mégis jobb, ha legalább szembesülök értelmiségi létem hiányosságaival. Kereshetnék én is számtalan kifogást, az év végi hajrát, a sok túlórárt, a "levesre telik" és könyvre nem igazán. Nem teszem, inkább megköszönöm a Városi Könyvtárnak, hogy kéznyújtásnyira hozta a tájékozódás lehetőségét.

KGY-né

A JELENÉRT ÉS JÖVŐÉRT CSELEKEDNI: KÖTELESSÉG!

1992. június 1-jén tartották a Kőlcsey-napok megnyitóját a Kőlcsey Ferenc Általános Iskolában. Mint májusi számunkban hírt adtunk róla: e tanévben vette fel a Rózsa Ferenc Téri Általános Iskola a nagy költő nevét.

Dékány György igazgató emlékeztetett az elmúlt 40 év főbb állomásaira. 1948.: államosítás, 1968.: a körzetesítés befejeződése,

A Kőlcsey-napok megnyitója.

Dékány György igazgató ünnepi beszéde

majd a jelenlegi társadalmi változások következtek. Iskolánk szilárdan áll és minden erejével törekszik az eredményes oktató-nevelőmunkára. Végzős tanítványaink megállják helyüket a továbbtanulásban, jó helyezéseket érnek el különböző tanulmányi versenyeken. Most ünnepelni gyűltünk össze ezen az újabb állomáson, névadónk tiszteletére.

Kőlcsey Ferenc neve kötelez! Ismerni a jót könnyebb, mint követni. Ezért a jövőben azon kell fáradoznunk, hogy lelünkben felerősödjön a jó és a szép - és azt legyen erőnk követni:

*"Hass, alkoss, gyarapíts;
s a haza fényre derül!"* /HUSZTI/

Az énekkar, majd a tanulók és nevelők közös ünnepi műsora következett Kőlcsey Ferenc életéről, kiemelve harcát és fáradozásait a nyelvújítás érdekében: "Jelszavaink valának: haza és haladás!" A múlt felé fordulás helyett a jelenért és a jövőért cselekedni: ez mindnyájunk kötelessége!

Ezután értékelték és díjazták az emléklap- és emlékémpályázatra benyújtott alkotásokat, majd megtekintettük az aulában rendezett kiállítást a felsős tanulók egész évi munkájából.

A hét többi napján az előzetes tervnek megfelelően egy kirándulócsoporthoz minden osztályból két-két tanulóval, végigjárta a költő emlékhelyeit, majd olvasási-, helyesírási- és szavalóverseny, történelmi vetélkedő, sokféle sportvetélkedő tette színessé a hét utolsó két napját. Nem lehet szó nélkül hagyni azt a gyönyörű kiállítást sem, ami az alsós tanulók munkáiból nyílt az Ipolyi Arnold téri épületben.

A rendezvények sorát ünnepi hangverseny zárta a Kodály Zoltán Zeneiskolában, ami már hagyománynak számít iskolánk életében.

Hajnal Józsefné

A Kőlcsey-napok keretében megnyílt a felső tagozatosok kiállítása, az egész évi munkáiból. (részlet)

"Hallod-e Rozika, te! Gyerünk a moziba be...!"

... De minek? Valaha egy-egy szép előadás, izgalmas kalandfilm vagy vígjáték élménye sokáig elkísért bennünket. És most? Éppen a feldarabolt, és a csepeli kukákba dobott osztrák áldozat tragédiája borzolta fel a kedélyeket, amikor június 15-én a HÚS című filmet vetítették. (olasz, feliratos, színes film) De még milyen színes! Vérszíves! Émelygő gyomorral jött ki a kislétszámú nézőközönség az előadásról. Ugyanez ment 16-án is, hasonló érdeklődés mellett. A jegyárak 50-80 Ft között vannak. Tehát még szép kis összeget is fizet érte a látogató! A keresettebb, jobb filmek nem egyszer késve jönnek - ahogy mesélik - a beígért idő helyett.

A másik probléma: a videokazetták elhelyezése. Szülők, nagyszülők hívják fel rá a figyelmet. Gyermeknek kínál mesekazettát a legalsó sor. Főltötte különböző regények, kalandfil-

mek, horror, majd a pornókazetták, ugyanazon falrészén. (június 15-i állapot!) Van egy rendelet a magazinok árusításával kapcsolatban, ez a kazettákra nem vonatkozik?

Megjelenésem után tíz perccel belül elhangzott a figyelmeztetés:

- **"Ne írjon a moziról, mert következménye lehet!"**

- Éspedig?

- **"Sajtóper, mert ez itt egy üzleti vállalkozás, amit elront az újságciikk!"**

Nos - ehhez nem kell kommentár! Ezt az üzletet nem a Törökszentmiklós és Vidéke újság rontja el, hanem a szolnoki vállalkozó, aki ilyen és hasonló filmeket küld. Pedig neki is érdeke lenne, hogy a miklósiak tódul-

janak a moziba! Akkor miért nem itt keresi a megoldást? Nem a mozi ellen szólok, sokkal inkább az érdekében!

Aki pedig tapasztalatait szóvá akarja tenni, azt miért kell megfenegetni, elhallgattatni? Hát még mindig csak itt tartunk?! Végképp is - a mi városunkról, a mi gyerekeinkről van szó! Miért kellene nekünk tétlenül nézni, hogy egy másik városból irányítva, így lealacsonyítsák a kultúrát, méghozzá a Művelődési Központ szomszédságában? A mozi mindig is fontos nevelőeszköz volt. Senki sem felelős azért, hogy mi történik benne? És a kazetták tárolására is figyelni kellene valahogy!

A filmre szükség van. De csak akkor, ha jó, ha értékes. Akkor majd jön a néző - és vele együtt "bejön" az üzlet is!

Hajnal Józsefné

Darvasi László költő, publicista önálló estje június 5-én, 17 órakor volt a könyvtár olvasótermében.

A magyar illemhely

Toporogtak a szerkesztőség előszobájában, zavartak voltak és zaklatottak. Aztán az asszony azt mondta, baj van, nagyon nagy baj. A férfi megbólogatott hozzá. Át kellett jönni a Tiszán és még mindig remegtek az idegességtől.

Az újszegedi vasúti állomáscska illemhelyéről volt szó.

DARVASI LÁSZLÓ
1962-ben született
Törökszentmiklóson.
Általános és
középiskolai
tanulmányait
szülővárosában
végezte. 1981-ben
érettségizett a
Bercsényi Miklós
Gimnáziumban. Tanári
diplomáját Szegeden
szerezte. A szegedi
POMPEJI c. lap irodalmi
szerkesztője. Itt, és a
Jelenkor, valamint az
Alföld hasábjain
jelennek megírásai,
versei. Jelenleg a
Dél-Magyarország c. lap
főmunkatársa. Önálló
kötete 1991-ben jelent
meg Horger Antal
Párizsban címmel.

A házaspár délelőtt kikísérte a lányát, aki utazott valahová, csak hogy az anyát a természet a szabadban álló, a közeli kiskocsmá vendégei által is jócskán kihasználta illemhelyre invitálta. És az asszony, mint mondta, csanem rosszul lett a hely szellemétől. Még most is borzong, mert hozzáért valamihez. Piszkosnak érzem magam, mondta.

Aztán pedig kihívta az állomásfőnököt, aki megvonta a vállát, miközben azt mondta, hogy ötven éve ilyen ez a hely. Ugyan miért lenne másmilyen éppen ma? Most. Ilyen a *genus loci*. Különbön is, ez az állapot pénzkerés. Ők, mármint a vasút, nem győzik, lemosás slaggal, mert erre telik, de jönnek és csak jönnek a románok, akikben nincs tapintat, sem magasabb rendű tapasztalat ezen ügyekben. Ekkorra már, mondta a hölgy, ott sápadozott velük egy forgalmista kislány is.

Csak hogy a házaspár nem hagyta annyiban. Mentek földúlva a legközelebbi Kőjál-rendelőhöz, hogy bejelentésük a túrhetetlen állapotot. Ott a kőjálós hölgy azt mondta, hogy nem ez az igazi, az illetékes Kőjál, hanem a tarjáni. De persze megértő. És persze, ahogy majd haladnak által a városom, útba esik a sajtó, talán azt lenne érdemes először megkeresni. Úgy lett. Azt hiszem, a házaspár életében először fordult a nyilvánossághoz; ez volt az első ügy, amivel közírókat kerestek, hogy elmondhassák velük esett gyalázatot.

Ennek a történetnek, legyen bármennyire is kínos és tapintatra méltó, első hallásra is legalább két figyelmet érdemlő momentuma van. Egyrészt, hogy a magyar illemhely nemcsak a magyaroké, merthogy éppúgy használja a déli, keleti és északi szomszéd, akár csak a honi választópolgár. Mondjuk, a nyugati szomszéd nem használja, és ő pontosan tudja, hogy miért nem. Felesleges különösebb képzőelérő, mi is értjük e határozott tartózkodás okát. Mármost így nem is igen lehet mit tenni, mert hisz az illemhelyet erre felé mindenki úgy használja, ahogy megszokta. A szokás pedig igen nagy úr, olykor tradíciónak is nevezik. A tradicionális pedig ritkán tűri a modernizációs törekvéseket. Még illemhely ügyekben sem.

A történet másik fontos tanulsága az az elszántság és kérelhetetlenség, ahogy a házaspár útnak indult felénk. Hogy vége az alkudázosoknak, a kistitű megalázódásoknak, az olcsó szemet hunyásoknak, mert amit meg kell nevezni, az nevezetessé meg végre, hogy a gyalázatot, legyen bármilyen indiszkrét, ki kell mondani. Azt hiszem, és ezt most tényleg nem ironizálásképpen mondom, a magyar ember és a

magyar illemhely kapcsolata egyedülállóvá vált Európában. Mert, azt hiszem, a magyar ember az egyetlen a földrészen, aki illemhelyének használata után nem érez megkönnyebbülést. A magyar ember meg van alázva, és piszkosnak érzi magát, és undorodik, és országának ezen a néhány alkalmi négyzetméteren annak rendje és módja szerint gyalázat tárgyává lesz. Ezt egy ideig lehet viselni. Aztán, hogy stílszerűek legyünk, még az illemhely is kiberül, vagyis vége a békétúrésnek és a mindennapi nyomorral való elvtelen kokettálásnak. A magyar ember ezennel, neni tett egyebet minthogy feljelentette a magyar illemhelyet. Ez pedig egy esemény, olyan horderejű ügy, hogy aki a sors szeszélye folytán csak egyszer is bekényszerült utcai, avagy vasúti toalettbe, az megérti a cselekedet nagyszerűségét. Mondom, nem ironizálok.

Ezért aztán még aznap délután kiballagtam Újszegedre, fel a vasútállomásig s az említett kiskocsmáig. Mindenki tudja, Gallyatetőnek hívják a szelíd, de tekintélyes emelkedő miatt. Megittam két kisfröccsöt, és átsétáltam a szemközti illemhelyhez. Oldalt a vizelő, beljebb a mélyes sötétben fapados ülőke. És tömény, már-már elviselhetetlen klórszag. És, persze, sok egyéb, mind ami illemhellyel együtt jár. Mindazonáltal semmi semmi különös. A szag, az állagok, a súlyos klórfelhő, ez akárhol ugyanaz. A tradíció. Aztán még egyszer visszaneztem a fapados ülőkére, s valami mélyes szeszimzmos fogott el. Merthogy egy illemhely legfontosabb eszköze mégiscsak a az ülőke. A magyar ülőke pedig ilyen, hogy azon minden megtörtént már. A magyar ülőke olyan, mint a magyar múlt. Mondom, nem ironizálok. Amerikában már bevezették az eldobható, egyszer használatos ülőkéket. Papírból vannak, vagy műanyagból, nem tudom. Az individuum felszivódik a pesszimytelen sterilításban. A magyar faülőkéket ezzel szemben vérrel, könnyekkel és sok más egyébvel itatták vastagra és keményre. A magyar ülőke csupa személyesség. A magyar ülőke súlyos, ragad és engesztelhetetlen. Bennünket képvisel. Szóval, pont olyan, mint mi magunk. Nincs mentség?

Mondom, pesszimista vagyok. Hacsak a végcs nének másképp nem gondolják.

Darvasi László

A nap és társai

A Nap, az biztosan Kormánypárti. A felhő nem az. A felhő sunyilmód, kéretlenül jön, odaszáll a fényesség elé és szürkévé teszi, mi eddig csillámva ragyogott. A felhő akkor is esőz, amikor nem kérlik. A járda, az biztosan Kormánypárti. A járda maga a rend. Igaz, a színe szürke, össze is köpködték, ő mégis utat mutat. A járda elvezet. A víz ellenzéki, össze-vissza csorog. A fű ellenzéki. A fű pofátlan, földúrja a járda betonját, a füvet vágni kell, nyírni kell, kaszálni kell. A szobor Kormánypárti. A szobor nem mozog. Rendes, megbízható. A fák, hm, az Isten se tudja. Koronájuk, tömött zöldjük, tekintélyük kormányi méltóságra valló. Csak hogy árnyékot vetnek, gyökerük nem látható, bújkálnak alant, s ez baj, nagy baj. Akik a parkban csókolóznak, Kormánypártiak. A Strand is Kormánypárti. Az a

sok boldog meztelen test. Az éjl entyempentyem is az. A boldogság Kormánypárti. Ha összeveszel a feleségeddel, ellenzéki vagy. A rosszkedv, a pesszimizmus ellenzéki ismérv. A fagyalt Kormánypárti. A televízió, rádió, legyen bármilyen gyártmány, de még az ukrán is, ellenzéki.

Ha alszol, Kormánypárti vagy. Ha álmodsz, az attól függ, mit. Ha fehér lóról, akkor rendben. Ha nem álmodsz? Hát miért nem álmodsz?! Ha iszol, akkor ... na ezt hagyjuk. Gyereked ordít, ellenzéki. Ám ha mosolyog, fűrtjellobog, máris Kormánypárti. A leértékelés is az. A nyári görög út is Kormánypárti. El fog romlani az autód, mert ellenzéki. Egy fa, víz sincs távolban-közelpén. De ragyog, tíz, és csodaszép lesz a Nap, mint íthton.

Darvasi László

TÜKÖRCSE REPEK AZ ÜNNEPI KÖNYVHÉT MEGYEI MEGNYITÓJÁRÓL

A Városi Könyvtár rendezésében került sor az Ünnepi Könyvhét Jász-Nagykun-Szolnok megye megnyitójára 1992. június 3-án.

Ferenczi György, a Megyei Közgazdászok alelnöke a kultúra, a könyvkiadás részletes elemzésével nyitotta meg Törökszentmiklóson Jász-Nagykun-Szolnok megye könyvheti rendezvénytársaságát 1992. jún. 3-án 14 órakor.

Méltatta a könyvhétre megjelent kiadványokat s közülük néhány értékebbre hívta fel a figyelmet. Kritikával szolt a kiadók által megjelentetett fércművekről, az értékeket is fenyegető szennyirodalomról. Ismertette a megye könyvtárosainak munkáját adatokkal alátámasztva, értékelve mindazokat az erőfeszítéseket is, amelyeket a kultúra közvetítői tesznek.

"At kell-e írni a magyar irodalomtörténetet?"

Számomra izgalmas témával nyílt meg ez az ünnepi könyvhét városunkban. A Városi Könyvtárban környvtárosok, pedagógusok hosszabb ideje beszélgettünk az Alföldben 1990 novemberében Korforduló címmel elindított irodalmi vitáról, amely több mint fél éven keresztül/1991. jún./ polemizált a témáról. - "At kell-e írni a magyar irodalomtörténetet?" - Igaz-e, hogy ideológiai terror hatása alatt készült? - Igaz-e, hogy az "Aczél-olló" csattogása közben csonkított művek láttak napvilágot? - Változhat-e József Attila új korszakbeli megítélése?

Márkus Béla az Alföld főszerkesztője, a Korforduló c. vita elindítója a törökszentmiklósi vendégek előtt Tarján Tamást és Simon Zoltánt faggatta ezekről a kérdésekről.

"A könyvhét érték a szemnek, érték a szívnek..."

Tarján Tamás irodalomtörténész, egyetemi tanár, kritikus a könyvhétre megjelent írói naplókra hívta fel a figyelmet, idézve Illyés Gyula 1975-ös írói naplójából, amelyben a költő méltatja a könyv ünnepét.

"A könyvhét érték a szemnek, érték a szívnek, ünnep Európának, ünnep Magyarországnak ..." Amikor leírta, Illyés Gyula könyve, amit Romániáról írt harminc ezer példányban Dabason hevert, betiltották a terjesztését. Ma ilyen nincs, ez szűnt meg, deklarálta Tarján Tamást.

Szolt az irodalomtörténeti könyvek hiányosságairól, s az életműkiadásokról szólva elmondta, hogy akinek volt némi kapcsolata és hozzá még "tisztá pillantású" ember is volt, mechanikusan megjelenhettek művei. Példaként Passuth Lászlót említette, akinek halálával /1979/ megszűnt a sorozat, - igazolva, hogy ennyire fontos a személyes jelenlét. Véleménye szerint nem át, hanem meg kell írni az utóbbi másfél évszázad irodalomtörténetét. Ma inkább a kritikus tevékenység dominál, - mondta de 6-8 év múlva "sistergő" munka folyik majd az irodalomtörténet újraírásával.

"Felszabadult-e a magyar irodalom?"

A kérdésre Simon Zoltán esztéta, kritikus a Hajdú-Bihar Megyei Könyvtár igazgatója adta meg a választ: - Felszabadult, ha el volt nyomva. Az elmúlt rendszerben az irodalom erősen politizáltan

kötött volt, szemmel tartották, őrizték. Rákényszerített szerepet kellett betöltenie az irodalomnak.

A "puhadiktatúra" a politikai érdekek mentén engedte csak mozogni az írókat. Ez szűnt meg. Tehát most már nem csak a kizárólagos a megengedett jelenhet meg, hanem minden más. Ezt lehet érezni a könyvkiadás áradatában, amely később majd letisztul. - Túlpolitizált volt az irodalom, ma ez a szerep már nem perdöntő.

- Az irodalomban most nem az a probléma, hogy marxista. Ezt minden irodalomtanár helyére tudja tenni.

A középiskolai tankönyvekről szólva elmondta, hogy sok a panasz, de abban politikai és egyéb dolgoktól függetlenül kerültek be írók, költők a nyolcvanas évek elején is. Hogy ez miképpen történhetett meg, rejtély, de megtörtént. Tolarenciáról beszélt még, - a tetszik és az értékes különbségéről. Ami nekem tetszik nem biztos, hogy értékes is, mondta, de hitele csak annak a tanárnak van, akinek van önálló véleménye, aki naprakész, akinek a diákok előtt hitele van.

Sok értékes gondolat fogalmazódott meg, s az akadémikus vita lassan a gyakorlati problémákhoz szelődött.

A három irodalomtörténész expozéjából sok hasznosítható ismerethez juthattunk. Meggyőző eszme-futtatások hangzottak el Kardos Györgyről, Petri György költő, műfordítóról, az írói és tanári felelősségről. Az elméleti vita után pedagógusok, könyvtárosok tették fel kérdéseiket a mindennapi gyakorlatból.

Tarján Tamás óta a pedagógusokat attól, hogy bármiféle ideológiát beleszokoljanak a költők, írók megítélésébe munkájuk során. A szocializmusban a munkásosztály költőjének kikiáltott József Attila értéke nem csökkent, ő maradt továbbra is a huszadik századi emberi egzisztenciának a létfilozófiával vívódó egyik legnagyobb költője.

Simon Zoltán tanácsolta a könyvtárosoknak, hogy fogjanak össze, szerkesszenek antológiát, ha a "régieket" elavultnak tartják, s a tanároknak, hogy gyakorló pedagógusként a napi friss információkkal egészítsék ki ismereteiket, oktatómunkájuk során.

Dióhéjban ezek a gondolatok járták át a rendezvényt, amelynek csupán a hangulatát kívántam érzékeltetni.

Szándékom a hiteles megközelítés volt az általam fontosnak ítélt irodalmi vita létjogosultságának igazolása érdekében.

Mezei Lászlóné
könyvtárigazgató

ÜNNEPI
KÖNYVHÉT
1992

A Városi Könyvtár ajánlata az ünnepi könyvhét könyveiből

Gosztonyi Péter: A magyar honvédség a II. világháborúban. Bp. 1992. Európa Ki. 384 p.
Gyárfás Endre: Cowboyok, aranyásók, csavargók. Angol, spanyol, francia, német népdalok, balladák. Bp. 1992. Zrínyi Ki. - Tevan K. 304 p.
Hunyadi Sándor: Két kis angol. Regény. Bp. 1992. Editorg K. 192 p.
Jókai Anna: Az ifjú halász és a tó. Novellák. Bp. Szépirod. Ki. 512 p.
Juhász Gyula: A tápai Krisztus. Versek. Bp. 1992. Szent István Társulat. 160 p.
Kabdebó Tamás: Amonnan. Kisregények. Bpl. 1992. Csokonai K. 272 p.
Körkép. 192. Vál. és szerk. Hegedős Mária. Elbeszélések. Bp. 1992. Magvető K. 364 p.
Kundera Milan: A lét elviselhetetlen könnyűsége. Regény. Bp. 1992. Európa K. 304 p.
Márai Sándor: Napló 1958-1967. Bp. Akad. Ki. - Helikon K. 352 p.
Pilinszky János: Összegyűjtött versek. Bp. 1992. Századvég Ki. 240 p.
Spiró György: Kanásztánc. Válogatás a szerző műveiből. Bpl. 1992. Ab Ovo K. 200 p.
Szabó Magda: A félistenek szomorúsága. Esszék. Bp. 1992. Szépirod. K. 368 p.

Tanácstalanul

*Hallgatag emberke sávanjú
Örületben, meggömbült derékkel,
átégett munkakönyvvél
vár, sorakozik munkáért! -
Szomjas csöndességben előttem
toporog, vérző ürességgel
tekint a messzességbe, kémelel... -
Tanácstalan morgásban átkozódik!*

Szabó Sándor

ELŐREHALADVA A JÉZUSI ÚTON

Manapság oly korban élünk, ahol különféle, egymástól gyakran teljesen eltérő vagy éppen eddig nem ismert ideológiák, világnézetek és életmódozatok képviselői hívják fel magukra a figyelmet, emelik fel hangjukat és adnak jelt önmagukról.

Demokratikus államban élünk, ami annyit jelent, hogy minden magyar ember kinyilváníthatja szabadon és nyíltan a véleményét, hívó vagy éppen hitetlen mivoltát a nyilvánosság előtt. Ezért nekünk keresztényeknek az elkövetkező időkben egyre inkább számítanunk kell nemcsak a parlamentben, hanem a vallás területén is konfrontációra és hitünk világról, emberről, Istenről alkotott szemléletünk egyre gyakoribb bírálatára.

Lelkileg és szellemileg tehát fel kell készülniök és előre kell haladniuk a jézusi úton mindazoknak, akik életük alapjául a keresztény értékrendet választották, és azt szeretnék a világnak hitelesen bemutatni. Az erre való legjobb felkészülési idő a gyermekkor, amikor az ember a legfogékonyabb, legnyitottabb és legbefogadóképesebb minden új, szép, igaz és értékes gondolat és tanítás iránt. Ha pedig egy örökérvényű, embert megnemesítő tanítás érinti meg őket és azt szavaikkal és életükkel követni akarják, akkor ezt az elhatározásukat maradandó ünneppé kell avatni.

Bérmálás a róm. kat. főtemplomban VI. 14-én

/Foto: Árvai J./

Felemelő, örömteli és meghitt eseménysorozatnak lehetett boldog részese az, aki ez év május 24-től június 14-ig minden vasárnap részt vett a katolikus főtemplomban tartott diákmissékben. A szép számmal egybegyűlt katolikus hívő közösség őszinte, szívüket az Istennek odaadó hitet tapasztalhatott meg a gyerekek tekintetében. Az ide május

24-én és május 31-én 59 gyermek kapta meg a keresztség szentségét és lett az egyház tagjává a kisóvodásoktól kezdve a középiskolásokig. Június 7-én, Pünkösöd napján pedig 57 iskolás, fiatal és felnőtt vette magához életében először Jézust az Oltárszentségben.

Az első áldozók

/Foto: Árvai J./

Örömeiket, hálájukat és Jézushoz való hűségüket énekekkel, versekkel és imákkal fejezték ki.

Mindennek az ünneppsorozatnak a koronája azonban június 14-én, a katolikus főtemplom búcsúünnepén a bérmálás szentségének kiszolgáltatása volt, amelyet Dr. Kovács Endre egri segédpüspök úr végzett. Az ünnepi díszbe öltözött templomban többszáz katolikus hívő részvételével 71 törökszentmiklósi serdülőkorú iskolás, ifjúsági hittanos, felnőtt és 4 tiszapüspöki iskolásgyermek várta a Szentlélek kegyelmi kiadását az apostolutód imádsága és közreműködése által.

Ők mindannyian, lelkileg és szellemileg felkészülten, a keresztény értékrendet, a jézusi életformát választották a sok-sok lehetséges életmódozat közül, mégpedig katolikus elkötelezettséggel.

Vállalták és szívükbe fogadták azt a keresztény kultúrát, azt a jézusi örökséget, amit már kétezer év óta hirdetnek és tanítanak, és amely életforma a történelem legmostohább, legkönyörtelenebb időszakai közepette is megállta a helyét.

Őszintén remélem, hogy ezt a jézusi életmódot és értékrendet az ő hitük és életük a jövőben hitelesen képviseli.

Kohajda Zoltán

Miserend a római katolikus főtemplomban:

Hétköznap: reggel 7 órakor

Vasárnap: délelőtt 1/2 9-kor diákmissé; 10 órakor nagymissa

Szombaton és vasárnap: este 7 órakor.

Minden hó eső csütörtökjén és péntekjén: este 7 órakor.

Miserend a Kálvárián:

Hétköznap este 6 órakor.

Vasárnap reggel 1/2 8-kor, délelőtt 11 órakor.

Az esti misék kezdési időpontja szeptemberben változni fog a korai sötétedés miatt.

Istentisztelek a református templomban:

Vasárnap délelőtt 9 órakor az ifjúságnak, 10 órakor a felnőtteknek.

Este 6-kor: esti áhítat.

Csütörtök este 6 órakor: bibliaóra.

HALOTTAINK:

id. Molnár Zsigmond /91/ id. Várdai János /100/ Nyári József /68/ özv. Szilágyi Lászlóné Oláh Rozália /67/ Szabó Istvánné Bódi Rozália /70/ Molnár Mihály /74/ Sinka István /64/ Pijesovszky Józsefné Sántha Ilona /76/ Ponyokai Bálint /54/ ifj. Annus József /32/ Mrena András /78/ Feith Istvánné Vona Margit /48/ Seres János /68/ Móra Jánosné Pásztor Rozália /65/ Csányi Molnár István /54/ Orovicz Istvánné Komáromi Rozália /82/ Kemencei Sándorné Németh Rozália /55/ Szécsi István /64/ özv. Németh Lajosné Bámer Borbála /71/ Mészáros Károlyné Kollár Rozália /91/ Bodó István /42/ ifj. Kiss József /39/ Csekő István /56/ Nagy Béláné Miskolci Mária /91/ Bonya Sándor /69/ Szóke Ferencné Subicz Terézia /91/ Zsigmond Istvánné Kiss Erzsébet /80/ Juhász Jánosné Katona Ilona /35/ Sándor István /64/ Szabó Ferencné Egedi Erzsébet /70/ Szöllősi János /50/ Ruisz Jánosné Bojtok Rozália /84/ Simon Sándor /80/ Németh Ferencné Katona Ilona /57/

Új helyen, sokoldalúbb szolgáltatással várják ügyfeleiket

Nincs uborkaszegz a Munkaügyi Központban

Fél éve adtuk hírül, hogy új helyre költözött a Munkaügyi Központ. A munkanélküliek számának növekedésével egyenes arányban bővült a szolgáltatások köre. A létszámában is folyamatosan növekvő szervezet hogyan elégíti ki a megnövekedett elvárásokat, képes-e a biztatáson kívül konkrét segítséget adni, vagy csak a munkanélküli segély folyósítása az egyetlen, amivel szolgálhatnak a hozzánk forduló embereknek. Erről beszélgetek a kirendeltség vezetőjével, Hevesi Tóth Ferencsel és Szőke Mihállyal, a foglalkoztatás-szervezővel.

- Munkánkat a foglalkoztatási törvény alapján végezzük. - kezdi a beszélgetést a kirendeltség-vezető. Elsősorban a munkanélküliek ellátása a feladatunk. Szervezeti kereteink bővülése és technikai eszközeink fejlődése lehetővé teszi a foglalkoztatást elősegítő tevékenységünk magasabb szintű ellátását. Az egyénnek szóló szolgáltatások, az átképzés és a vállalkozóvá válás segítése.

Munkáltatók felé ajánljuk; a foglalkoztatás bővítését, a rész-munkaidős foglalkoztatást, a közhasznú munka lehetőségét. Jelentős lehetőség a munkahelyteremtés támogatása pályázatok útján. Nem utolsósorban a létszámleépítés és foglalkoztatási igények összekapcsolása, a munkahelyekkel való rendszeres kapcsolattartásra önálló munkakörben foglalkoztatás-szervezőt alkalmazunk. Akkor dolgozunk jól, ha minél kevesebb ember kényszerül a munkanélküli járadék igénybevételére.

Pszichológiai, vállalkozási, adó és jogi tanácsadást tervezünk, a pszichológiai már augusztusban beindul. Gondolkodunk egy JOB (álláskereső) klubja szervezésén is. Munkánk sokrétű és jelentős segítséget jelent munkáltatóknak és munkavállalóknak egyaránt.

Most a közhasznú munkáról szeretnék bővebben beszélni.

- A közhasznú munka kifejezés ismert, sokan pejoratív értelemben használják, azonosítják a közterületeken folyó kommunális tevékenységgel, de kevesen tudják, hogy mit is takar. Mondana erről néhány szót?

- Nem alacsonyabbrendű tevékenységet jelent, hiszen maga-

**Június végi állásajánlatok
Törökszentmiklós városban**

- közegészségügyi főiskolát végzett dolgozó
- üzletkötő
- közgazdász (középfokú végzettséggel)
- titkárnő (középfokú nyelvismeret előny)
- adminisztrátor
- szociális klub gondozó (nő)
- egészségügyi végzettség
- szociális klub kisegítő (nő)
- házi szociális gondozó (férfi)
- varrónő
- takarítónő
- segédmunkás

Jelentkezés a munkaügyi központban

A munkanélküliség mutatók /június végi állapot/		
	%	emelkedés május óta (%)
Megyei átlag	14,1	0,2
Törökszentmiklós (és körzete)	16,3 (3100 fő)	1,2
Szolnok (legmagasabb)	10,8	
Tiszafüred és körzete (legalacsonyabb)	24,6	
Martfű	10,8	
A törökszentmiklói körzet adatai részletesen, a munkaképes lakosság arányában:		
	(fő)	(%)
Törökszentmiklós	1600	13,5
Örményes	101	15,5
Fegyvernek	734	22,2
Tiszatenyő	171	17,4
Kuncsorba	57	13,9
Tiszapüspöki	169	16,9
Tiszabő	260	30,2

re. Költségvetési intézmények, pl. oktatási és egészségügyi intézmények kérhetik. Nem mindenki él a lehetőséggel, pedig most, a felvételi időszakában éppen aktuális. Azokat a fiatalokat, akiket nem vettek fel felsőoktatási intézménybe, lehet pedagógiai, vagy egészségügyi asszisztensként alkalmazni. Jó az intézménynek, jó a fiatalnak, a családjának.

Most induló foglalkoztatási forma, a rövid idejű közhasznú munka. Előnye, hogy a bejelentés után akár másnaptól alkalmazható a dolgozó, minimum 5 max. 30 napig munkaviszony keretében. Pl. egy nyári nagytakarításra, vagy szabadságon lévő dolgozó helyettesítésére. A Munkaügyi Központ támogatása max. 420 Ft/nap lehet. Az említett munkáltatónak ez konkrét anyagi segítség.

- A munkaügyi központok tevékenységét jelentősen kibővítette a foglalkoztatási törvény módosítása, amely a munkáltatók részére a munkaerőigénybejelentését kötelezővé tette. Milyen feladatokat ró ez a szervezetre? - kérdezem Szőke Mihályt.

- A '91. évi LXXXIX. sz. törvénymódosítás előírja a munkaerőigénybejelentést. Ez az adminisztratív tünő feladat a gyakorlatban jelentősen növeli a munkanélküliek esélyeit a jó elhelyezkedésre. Feladatom, hogy feltárjam az igényeket, a várakozók közül kiválasszam a megfelelő munkaerőt és kiközvetítem. Nyilvántartom a munkáltató igényeit a munkakörre vonatkozólag. Lényeges, hogy minden szükséges információt közöljön a munkáltató, mert így van esélye, hogy több szempontból is megfeleljen neki az új munkaerő.

- Mondjuk egy szőke csinos titkárnőt kér, akkor is?

- Minden lényeges információt feltüntethet az igénylőlapon, pl. az életkort is.

- Milyen munkára, munkakörre van ma a legnagyobb igény?

- Az univerzális ügyintéző ma a legkeresettebb. Tudjon könyvelni, gépelni, értsen a társadalombiztosítási ügyekhez és nem árt, ha egyszemélyben tolmács is. A fiatalok, ha el akarnak helyezkedni, jó ha ezeket figyelembe veszik és kérjük őket, minél előbb jelentkezzenek a munkaügyi központban.

A következő számunkban a pályakezdekők gondjaival és a továbbképzés, átképzés lehetőségeivel ismertetjük meg olvasóinkat.

Kovács Györgyné

Kis - magyar - politológia

Demagógia - divatszó. Pro és kontra jócskán használják kormánypártiak, ellenzékiek, de a parlamenten kívül rekedtek is. Lényegét talán legjobban a "népámítás", "népbutítás" szavakkal közelíthetjük meg.

A "demagóg" mindig tisztában van a közhangulattal, mindig tudja, hogy mi a legfájdalmasabb pont. Ennek feltétlen jogosságát elismeri /ha racionális, ha nem/. Ez indokolja a "demagóg" kifejezést "népszónoknak" értelmezni.

S ahogy illik, a demagóg mindig tudja, hogy mit akar az éppen ott lévő "tömeg" - ez a "tömeg" egyébként rendkívül sajátosan működő "jelen-ség", hisz az éppen aktuális csoportban az egyén "arctalan" válik, s meghatározóvá válik az együttes reakció. Békés, abszolút ártalmatlan polgárok tömegként szinte pillanatok alatt képesek "népítéletet" követelő vérszomjas akármikként viselkedni.

A demagógok soha nem az értelemre hatnak, indulatokat kell gerjeszteniük. Azért "kell", mert csak az indulatok képesek elvakítani annyira az értelmet, hogy az ember képes legyen átsiklani az érvek hiánya felett, illetve természetesnek tekintse az önelmentmondásokat.

A demagóg hajlamos az általa felkorbácsolt indulatokat "lelkessedésnek" nevezni, a saját szavait - melyre a "tömeg" csak igent mondhat - "népakaratnak" minősíteni.

Nem kérdés, hogy "veszélyes-e a demagóg", hiszen a problémák, érdekkülönbségek megbeszélése, egyeztetése helyett a "kizárólagosságot" állítja.

/A "valóság" a tömeggyűlésen új dimenziót nyer, s a demagóg - mintegy saját valóságától űzve - kénytelen újra meg újra e "valóságot" építeni, az indulatok szélsősége elkerülhetetlenül különben győz a "tényleges valóság" /

Kakuk Imre

AZ ÉJSZAKA FANTOMJA

Fekszik az ember az ágyában, éppen másik oldalára fordul, valami szépet álmodik, mikor éles, már-már elviselhetetlen motorzajra riad. Egy pillantás az órára: 1 óra 34 perc. Kinek van ilyenkor száguldozni kedve, és miért éppen itt a városban? Az éktelen láрма hallatán lehetetlen ágyban maradni, felöltözik és kinéz az utcára. A 4. sz. főútvonal mentén többen átéltek már hasonló élményeket.

A szemtanúk a következőképpen emlékeznek a június 4-én történetekre.

"A feni időpontban a nevezett tulajdonát képező nyugati gyártmányú motorkerékpárral Törökszentmiklós belterületén a 4. sz. főútvonalon a Jókai út és az Almásy út közötti útszakaszon úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy indokolatlanul kis sebességi fokozatokban váltott sebességet nagy gáz adásával.

Ennek következtében a motorkerékpár a megengedéssel jóval nagyobb decibellel közlekedett, nagyobb hangerőt adott ki.

Ezt a főútvonal mentén lakók észrevették, többen felkeltek és nemetszésüket fejezték ki. Több alkalommal értesítették a Rendőrkapitányság ügyeletét. A nagy hangerőre jómagam is felkeltem és a szomszédokkal együtt láttam, amint a motorkerékpár a 4. és 46. számú

főközlekedési útvonal kereszteződésében elkezdett előzni három gépjárművet, úgy, hogy átlépte az ott elhelyezett záróvonalat, valamint a forgalom elől elzárt területet. Előzött a 4. számú és Bethlen G. út kereszteződésében lévő kijelölt gyalogátkelőhelyen és csak a lakásom előtt tért vissza, a záróvonalat ismétlenül átlépvén, a menetirány szerinti jobb oldalra."

Az ügy részleteiről, a nyomozás állásáról Damm Sándor főhadnaggyal, az igazgatásrendészeti osztály vezetőjével beszélgetek.

- Mivel nem egyedüli esetről van szó, feltehető, hogy helybeli vagy környékbeli lakos az elkövető?

- Az már bizonyított, hogy kinek a motorkerékpárjával követték el a csendháborítást és a közlekedési szabálysértést. A Suzuki kerékpár rendszáma: ÜGZ-421, Sarkadi István tulajdona. Az nem tisztázott, hogy ki ül rajta, ő vagy valaki más. A nyomozás folyik...

A sokakat bosszantó eset részleteiről és más közérdekű bejelentésekről (Atlantic Disco) a következő számban olvashatnak.

FOLYTATJUK!

KGY-né

KIPP - KOPP játszópark avatása 1992. június 26-án

A faragott játszóeszközöket és figurákat készítette BÁLINT JÓZSEF fafaragó és a Zagyarékesi Művelődési Ház fafaragó szakköre.

Bálint József 33 éves fiatalember, gyermekként a tiszakürti nevelőotthonban kezdett faragni. Majd bányászként dolgozott, de egészsége korán megromlott, így került a családjával Zagyarékesra. Egy éve tanítja fafaragásra a gyerekeket a fafaragó szakkörben. Több országból is kapott már megrendelést, így Skóciából, Svédországból és Németországból.

De jó ez a hinta! - az első kipróbálók

Süllye Károlyné, a műv. központ igazgatója megnyitja az avatóünnepséget (jobb szélén az alkotó)

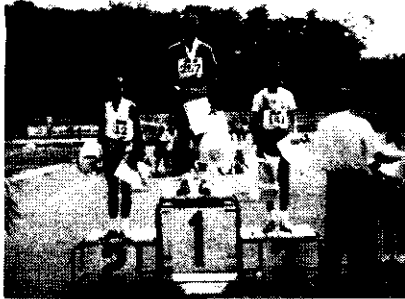
A játszópark kialakításában közreműködött:

KAPACITÁS Építő és Szolgáltató BT.; Városi Üzemeltetési Centrum; Állami Gazdaság; Tiszatáj Mgtsz.; Béke Mgtsz.; TÚZÉP; Referencia Kft.; Erdei János vállalkozó; a Művelődési Központ Nyugdíjasklubja; CIVITÁN klub; Városi Művelődési Központ; MEZŐGÉP (öntöde)

EGY ATLÉTIKAI VERSENYRŐL KÉT TÉTELBEN

Nemzetközi gyermek atlétikai találkozó Debrecenben

Három napos nagyszabású atlétikai találkozó megrendezésére került sor június 26-28. között Debrecenben a SPORTKO BT és a CERBONA Fejér megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat védnöksége alatt. A verseny lehetőség biztosítása mellett a szervezők fő célja az volt, hogy a sport segítségével a különböző nemzetiségű gyermekek számára alkalmat adjanak a megismerkedésre, sportbarátságok kialakítására, s a találkozót a sport és béke ünnepévé tegyék.

Földvári Attila a dobogó második fokán

A három napos programban ismerkedési est, disco, hortobágyi kirándulás, városnézés, bankett és sok más apróság szerepelt. Magára a versenyre június 27-én került sor, melyen három ország 18 csapatának 248, 10-12 éves korú atlétája mérte össze erejét négy versenyszámban. A TSE-t képviselő 15 fős csoport - amely anyagi okok miatt csak magán a versenyen vett részt - igazolta, hogy nem véletlenül került a meghívottak közé, hiszen nyolcan tíz alkalommal kerültek versenyszámukban az első hat közé.

A verseny vége felé sikerült rövid beszélgetésre invitálni Kovács Gyulát, a PORKO Betéti Társaság alapítóját, a nemzetközi találkozó szülőatyját.

Kovács Gyula CB-n irányít

- *Hogyan született az ötlet és főleg hogyan sikerült megvalósítani? Nem kevés segítő-társ és nem csekély pénzösszeg szükséges egy ilyen horderejű rendezvény lebonyolításához.*

- Testnevelőtanár és főoglalkozási atlétaedző vagyok, az idén végeztem el a Testnevelési Egyetem sportvállalkozói szakát. Annak idején én magam is atlétizáltam s versenyzőkoromban sok hazai és külföldi versenyen indultam, többféle edzőtáborban megfordultam. Nagyon nagy élmények voltak ezek számomra, s ezért most edzőként is az a célom, hogy a tanítványaim minél több helyen megforduljanak. Sőt ne csak az anyémekek, hanem általában a sportoló gyerekek. Törtem a fejem, mit tehetnék, s tavaly megfogalmazódott bennem egy nemzetközi verseny szervezésének ötlete. Decemberben elis kedtem a munkát. Először is alapítottam egy betéti társaságot - ez lett a SPORKO BT -, mert magánszemélyként ilyesmit kezdeményezni nem lehet.

Aztán támogatókat kellett keresni, s szerencsére a CERBONA szívesen vállalta a főszponzori szerepet, aki mellé mások is felsorakoztak. Az anyagi feltételeket ők biztosították, az én vállaltam ebben annyi volt, hogy a magyar gyerekek önköltéséig áron vehettek részt a három napon, nem kellett nevezési díjat fizetniük, s kisebb-nagyobb apróságokkal igyekeztem számukra nevezetessé tenni az eseményt. Az én feladatom főként az egész megszervezése, lebonyolítása volt.

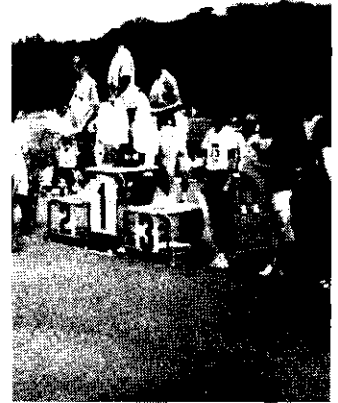
- *Ha jól tudom, nyugati csapatok részvételére is számítottál. Miért nem neveztek végül?*

Eredmények:

Földvári Attila	kislabdadobás	2. hely	55,82 cm(80)
Csikós Anikó	kislabdadobás	3. hely	42,44 cm(80)
Fódi Attila	kislabdadobás	2. hely	52,22 cm(81)
Drávucz István	kislabdadobás	5. hely	43,62 cm(82)
	távolugrás	6. hely	401 cm
Mészáros Medárd	távolugrás	4. hely	399 cm(81)
Lőrinczi Erzsébet	kislabdadobás	6. hely	24,86 cm(82)
Csontos Rozália	60 m síkfutás	4. hely	8,49 mp(80)
	távolugrás	4. hely	458 cm
Bussai Péter	600 m síkfutás	5. hely	1:50,7(81)

Fódi Attila is "dobogóra dobta magát"

Csontos Rozália kétszer lett negyedik.

Netán a rájuk vonatkozó fejenkénti 60 márkás nevezési díjat sokallották?

- Szó sincs róla. Elsősorban német vendégekre számítottam, az ottani edző barátaim, kollegáim annak idején megígérték, hogy jönnek a gyerekekkel. A hatvan márká számukra még ugyan olcsó - gyanúsán olcsó - volt, hiszen ennyit egy fő szakmunkás két óra alatt megkeres. S ezért három nap járt volna teljes ellátással, szállással, programokkal. Bármilyen hihetetlennek is tűnik, a jugoszláviai helyzet miatt, az ENSZ embargó miatt félték elengedni a gyerekeket a szülők. Sajnos csak a térségbeni helyzetet ismerik, s nem veszik tudomásul, hogy Magyarország a béke szigete.

- *Nálunk a sportklubok nagyon nehéz helyzetben vannak. Németországban pl. honnan teremti elő a működéshez szükséges pénzt egy atlétikai klub, különösen az ifjúsági sportra? Mert a hatvanas márkás nevezési díj húsz főre számolva a törökszentmiklósi atléták éves költségvetésének felét is elvinné. És ez csak egy verseny.*

- Ott az ifjúsági sportba beszáll az állam is ugyan, de igazából a szponzorok működtetik a klubokat. Ott ez presztizskérdés, sikk. Nem egy olyan kisváros van, ahol egy sikeres üzletember 3-4 szakosztályt is finanszíroz. Egrész

ez is a jó mód, a sikeresség mércéje, másrészt teszik ezt lokálpatriotizmusból, sportszeretetből. Jó lenne, ha nálunk is követőre találna a példa.

- *Lesz-e ennek a találkozóknak folytatása, vagy egyszer volt, hol nem volt lesz ebből is, mint sok más jó kezdeményezésből?*

- Szinte száz százalékos, hogy igen. A CERBONA már most szól, hogy jövőre is vállalja a főszponzorságot. Már most kezdeményeztük, hogy az Európai Atlétikai Szövetség ezt a versenyformát - a 10-12 évesek atlétikai versenyét - vegye be a hivatalos nemzetközi versenynaplóba. Ha ez sikerül - márpedig majdnem biztos, hogy igen, mert több támogatónk is van a szövetségben -, nagyon megnő a verseny jelentősége úgy a szakma, mint a hazai és külföldi szponzorok szempontjából. Már csak azért is, mert vannak ugyan nemzetközi versenyek ilyen korú gyerekek számára különböző sportágakban, de olyan, amelyet ennek a korosztálynak és csak atlétikában rendeztek, az egész világon most és itt Magyarországon, Debrecenben volt először és így előnyben vagyunk. Jövőre már igazán komoly meghívásos versenyt tervezek, s titeket miklósiakat már most szeretettel hívlak jövő ilyenkorra.

Köszönöm a beszélgetést.

PÁSZTOR

A Törökszentmiklós és Vidéke c. újság utcai árusítására keresünk vállalkozó kedvű fiatalokat - juralékért.

Jelentkezni lehet a Művelődési Központban, a 30. sz. irodában.

Szerkesztőségi ügyelet minden kedden 16-18 óra között a Művelődési Központ 10-es szobáján.

Törökszentmiklós városban házasságot kötöttek május-június hónapban

Györi Zoltán - Révfy Ágnes *törökszentmiklós lakosok*, Nagy László - Pintér Marianna *törökszentmiklói lakosok*, Buzás Sándor Zsolt - Sashegyi Krisztina *törökszentmiklói-szegedi lakosok*, Szecsei József - Horváth Erika Ibolya *törökszentmiklói lakosok*, Németh Ferenc - Szűcs Andrea *törökszentmiklói-újszászi lakosok*

Állatorvosi ügyelet

Törökszentmiklós, Tiszapüspöki

Július 4-5.	Dr. Horváth István	Tmiklós, Alkotás u. 13.
Július 11-12	Dr. Kőrösi Gábor	Tmiklós, Kazinczy u. 6.
Július 18-19	Dr. Wyszoczky Ferenc	Tmiklós, Alkotás u. 18.
Július 25-26.	Dr. Gál István	Tmiklós, Árnys u. 3.

SPORT

II. korcsoportos fiú kézilabda országos döntő

A Kölcsey Ferenc Általános Iskola fiú kézilabda csapata első alkalommal jutott el országos döntőre, melyet június 14-17-én rendeztek meg Tatán. Az országos döntő hat csapatos mezőnye még erősnek találtatott az újonc Kölcsey-s fiúknak, ugyanis az ellenfelek valamennyien keményebb tornákon edződtek. Kecskemét, Győr, Pécs, Kiskunhalas, Dunaújváros csapatai az országos döntőt megelőző két hónapban 30 mérkőzést játszottak egymás ellen, melyre a győztes pécsi csapat napi három edzéssel készült!

A miklósi fiúk valamennyi mérkőzésen fegyelmezetten játszottak, és méltó résztvevői voltak az ország legjobb hat csapatának összecsapásán. Elismerést váltottak ki a jelenlévő kézilabdás szakemberekből lelkes és mérkőzésről-mérkőzésre javuló játékkal.

Eredmények:

Pécs	Kölcsey	25:15	/12:6/
Kecskemét	Kölcsey	22:11	/13:3/
Dunaújváros	Kölcsey	20:15	/10:8
Győr	Kölcsey	17:14	/9:8/

PÁSZTOR

RENDŐRSÉGI HÍREK

Ismeretlen tettest keres a rendőrség, aki alaposan gyanúsítható, hogy június 27-re virradóan Törökszentmiklós, Délibáb úton az egyik kertes ház udvarán parkoló nyitott állapotban hagyott személygépkocsiból eltulajdonított egy München ART NO MT 777 típusú autós rádiómagnót.

Az elmúlt hónapi újságban leadásra került, hogy április 18-án az esti órákban ismeretlen tettesek hatoltak be a Tiszabódi Általános Iskola egyik tantermébe és onnan Samsung típusú kazettasmagnót tulajdonítottak el. Az eltelt idő során felderítést nyert, hogy a betörés elkövetésével két gyermekkorú tiszabódi tanuló gyanúsítható.

Garázdaság és szándékos rongálás miatt folyik büntető eljárás K. Péter és K. István törökszentmiklói lakosok ellen, akik alaposan gyanúsíthatók, hogy június 24-én az esti órákban a törökszentmiklói Piroska Ételbarban verekedést kezdeményeztek, a bejárati ajtó üvegét betörték, a poharakat összetörték, a fenti magatartáson az ott szórakozó vendégek felháborodtak és megbotránkoztak.

Közokirat hamisítás büntetnének alapos gyanúja miatt indult büntető eljárás Gy. Marianna törökszentmiklói lakos ellen, aki a Fegyvernek és Vidéke Körzeti Takarékszövetkezet Törökszentmiklói Kirendeltségétől kölcsönt vett fel és munkáltatójaként olyan lenyomatú bélyegzőt használt, illetve szerepelt a nyomtatványon, amely a kérdéses vállalatnál soha nem volt rendszeresítve.

Tiszaroff és Tiszabura közötti útszakaszon június 18-án 21 órakor "Postás Erdőnél" féktávolságon belül egy óz ugrott a motorkerékpárral ott közlekedő M. Viktor tiszaburai lakos elé, aki a balesetet már nem tudta elkerülni, a motorkerékpárral és súlyos sérülést szenvedett.

Önbíráskodás vétség alapos gyanúja miatt indult büntető eljárás Gilján János szentendrei és homonnai László budapesti lakosok ellen, akik június 25-én a reggeli órákban megjelentek Sz. Sándor tiszatényői lakos lakásán azzal, hogy egy harmadik személynek történő 500 ezer Ft-os tartozását fizesse ki, közben több esetben súlyosan megfenyegették.

Garázda, vandál fiatalok hatoltak be június 21-én az éjszakai órákban a törökszentmiklói strand területére, ahol a padokat a vízbe dobálták, randalíroztak, hangoskodtak, zavarták a campingben pihenő vendégek nyugalma, a szolgálatot teljesítő éjjeliőr megfenyegették, aki félelmében nem merte a rendőrséget értesíteni. Az elkövetőkkel szemben garázdaság miatt indult büntető eljárás.

Halálos közúti közlekedési baleset történt június 23-án a délutáni órákban Fegyvernek község külterületén, Mykó Mihály berettyóújfalusi lakos Debrecen felől Szolnok irányába haladt személygépkocsijával, amikor megelőzte az előtte haladó járműveket, a jobboldali sávba történő visszatérés után ismét előzésbe kezdett, ezáltal frontálisan ütközött egy IFA tehergépkocsival. A baleset következtében Mykó Mihály a helyszínen életét vesztette. Az ügyben a rendőrség szakértők bevonásával folytatja a vizsgálatot.

Sikkasztás büntetnének alapos gyanúja miatt indult büntető eljárás a Debreceni Posta Igazgatóság Törökszentmiklói Postahivatalának dolgozója ellen, aki 54.600 Ft hírlap hiányával, annak bevételével nem tudott elszámolni.

Rablás büntetett elkövetésének alapos gyanúja miatt előzetes letartóztatás mellett indult büntető eljárás fk. B. Zsolt, valamint fk. K. Zsolt fegyverneki lakosok ellen. Nevezett személyek június 12-én a délutáni órákban Fegyvernek községben kerékpárral közlekedő R.- Tamás és Sz. János túrkevei lakosokat leállították, majd erőszakkal őket arra kényszerítették, hogy készpénzüket és ruhájukat adják át. A rendőrség a késedelmes bejelentés ellenére rövid időn belül elfogta az elkövetőket.

Ismeretlen tetteseket keres a rendőrség, akik június 12-re virradóra a törökszentmiklói Stop Büfébe ajtókifeszítés útján behatoltak és onnan Siesta gázkályhát, gázpalackkal együtt, kazettás magnót, konyakot, vegyespálinkát, rumot (10 literes kiszerezésekben), üdítő italokat, cigarettát, egy db Music centert, másoros kazettákat és váltópénzt tulajdonítottak el, 67.100 Ft értékben.

Törökszentmiklós és Vidéke Független Közéleti Lap

Szerkesztőség: Törökszentmiklós, Kossuth Lajos út 135. Telefon: 13.

Szerkesztí a szerkesztőbizottság:

Hajnal Józsefné; Kakuk Imre; Kovács Györgyné; Pásztor Gábor

Tipográfia: Takácsné Papp Éva; Nagy János

Kiadásért felelős:

Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány

ISSN 0866-1839

GATE MGFK NYOMDA Mezőtúr